

Utraditionelle metoder i jagten på mink

Gråsten Statsskovdistrikt har med stor succes indført en helt ny måde at fange mink på. Og hovedingredienserne er: Pensionister, ler og små tømmerflåder.

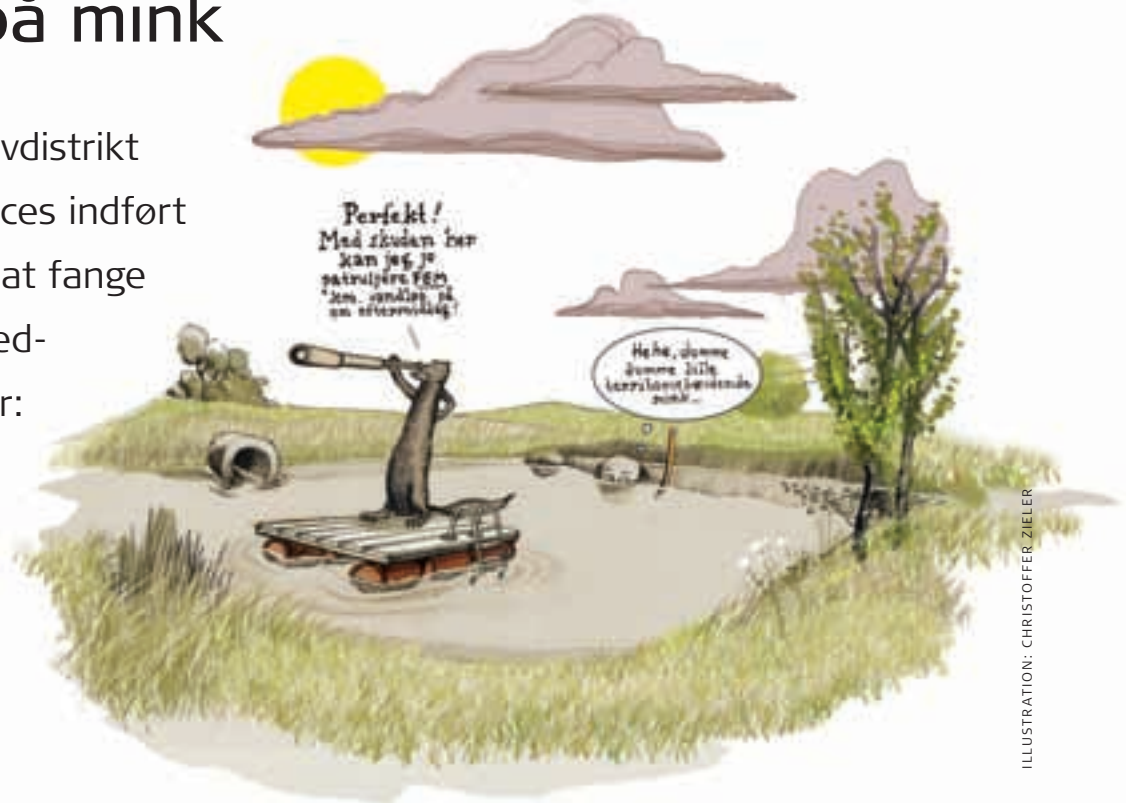

ILLUSTRATION: CHRISTOFFER ZIELER

For første gang i flere år kan man se grønbenede rørhøns og blishøner med en hale af kyllinger efter sig på søerne i Gråstenskovene. Med en ny fangstmetode er det nemlig lykkedes Skov- og Naturstyrelsen i Gråsten at gøre søerne til minkfrit område, så vandfuglene kan have deres æg og unger i fred. Indsatsen er led i projekt minkbekæmpelse, som Skov- og Naturstyrelsen satte i gang i begyndelsen af 2007.

Ifølge vildtkonsulent Klaus Sloth er de vigtigste ingredienser i den effektive bekæmpelse af mink små såkaldte tømmerflådefælder samt en gruppe pensionerede jægere, der fungerer som "minkjægere".

– Metoden er genial, fordi vi udnytter, at minken er territoriehævdende – det vil sige, at den ikke tillader andre mink inden for sit territorium. Når den så ser en lille "ø" i form af vores tømmerflåde ud for "sin" søbred, kan den slet ikke stå for at svømme derud og afmærke stedet med duftmarkering. Og så har vi den, fortæller Klaus Sloth.

Første gang, minken sætter sin fod på tømmerflåden, ryger den dog ikke i nogen fælde. Idéen med tømmerflåderne er først og fremmest at få minken til at sætte sit fodaftryk i en lille kurv med

vådt ler inde i det lille "hus" på flåden. Så ved man, at minken er der, og så kan man sætte en rigtig fælde op på stedet.

Ifølge vildtkonsulenten er det en målrettet måde at fange mink på, hvor man undgår bifangster af fx rotter og fugle i fælderne, som man oplevede tidligere.

Idéen med at bruge små tømmerflåder som minkfælder kommer fra England, hvor metoden har været brugt med succes i nogle år. Den har endda fået en naturpris, fordi den er banebrydende inden for vildtforvaltning.

Hjælp fra pensionister

Det praktiske arbejde med at tilse og tømme fælderne udføres af en gruppe pensionerede jægere, der har tilbudt at stå til rådighed, fortæller Klaus Sloth. "Minkjægerne" har typisk ansvar for fælderne en ugedag hver. Deres opgave er at tilse tømmerflåderne den dag, hvor det er deres tur. Hvis der så er spor af en mink, bliver der sat en rigtig minkfælde op, og så er der med næsten 100 procent sikkerhed en mink i fælden næste morgen.

– Den eneste ulempe ved metoden er, at den "minkjæger", der opdager minksporet om mandagen, ikke også får æren

af at fange minken om tirsdagen, smiler vildtkonsulenten.

Sparer tid

Metoden med tømmerflådefælderne giver værdifuld information om minkens bevægelser og vaner, som igen kan bruges til at målrette fangsten og spare tid og kræfter.

– Til vores overraskelse har vi opdaget, at de enkelte mink har utroligt store territorier. En hun skal have cirka to kilometer søbred, mens en han typisk har 2,5 kilometer. Desuden har vi efterhånden fundet de steder, hvor det er bedst at fange minken, før den for alvor kommer op i vores åer og vandløb, fortæller vildtkonsulenten.

Og hvor fælderne før stod ude hele året, koncentrerer fangsten sig nu om to perioder: Det tidlige forår, hvor minkene er aktive og hævder deres territorier – og om efteråret, hvor familiegupperne bliver splittet op, og ungerne skal ud og finde deres egne territorier. Vildtkonsulent Sandor Hestbæk Markus fra Skov- og Naturstyrelsen fortæller, at flere andre skovdistrikter er i gang med at indføre tømmerflådefælder på baggrund af de positive erfaringer fra Gråsten.